

NA TENHLE „KŠEFT“ DO SMRTI NEZAPOMENU!

Nela Chamrádová

Moje babička je číslo. A to ne ledajaké. Synonymem ke slovu babička je pro mě láska. Mám ráda tu svéráznou babču, která mě vždycky dostane svým přímým humorem a projevem dětinskosti. Na naši bábi si jen tak někdo nepřijde. Už jen fakt, že je narozena ve stejný den jako pan Václav Havel, o něčem vypovídá – považuje se za nesmírně vychytralou paní.

Na to ostatně přišli i malí „živnostníci“, kteří nenápadnou, malou stařenku navštívili.

„Dobrý den, nechce koupit rýny na baráček? Dívám se, že vám to už pěkně reziví.“

„Dobrý, dobrý, za kolik?“ ptá se jako první babička.

„Pět set korun, babičko. Vyměníme Vám to na celém baráku.“

„Hmm, no dobrá.“ Rýny na baráku v rozpadu, co by ne za pětistovku, pomyslí si babča.

Mladí muži vytáhnou žebřík a dají se v rychlém tempu do práce. Babička vůbec nepřemýšlí nad tím, že barák má po obvodu 14 metrů. Strach začíná mít tehdy, až jeden z pánů začne barák obcházet a počítat metry.

„No, ale to jste mi neřekl, že za metr pět set korun, já myslela, že za celé rýny“, podotýká vážně babička.

„No, paní, to byste byla z levného kraje, dejte mi sedm tisíc korun prosím.“

„Tak to ne, to si to zase sundejte ty rýny, dám vám nejvyšší tisícovku.“

Ještě, že se objevil strejda s bratrance a začali se vyptávat chlapů na živnostenský list. Samozřejmě, že nic takového neměli. Začínali být agresivní. Babička zalezla do chalupy. Zatímco se chlapi mezi sebou hádali, vrátila se s třinácti stovkami. Více nemám, seberte se a běžte, nebo na vás zavoláme policajty. Jenže pánům se nechtělo, požadovali stále víc, protože rýny měly větší hodnotu, nehledě na to, že by si do kapes nenahrabali ani korunu za odvedenou práci. Strejda Dalibor se naštvál, a jelikož je to pořádný chlap s velkým břichem, vzal telefon a zavolal policii. No tak rychle byste neviděli mizet ani Clarka Kenta! Sebrali si saky paky, žebřík naložili na auto, jeden z chlapů nakonec vzal peníze a z auta zakřičel:

„Tak na tenhle kšeft do smrti nezapomenu!“

Policie přijela, podvodníci byli popsáni a situace se uklidnila.

„Babičko, kolik jste jim za ty rýny zaplatila?“

„No, třináct set korun.“

„Tak to máte dneska šťastný den,“ usmál se policajt.

Babička spokojeně zalezla do chalupy k televizi a těšila se, jak nám bude příběh měsíce vyprávět.